

दानिएलको पुस्तक - एक सय पचासौं

इजकिएल ३७ को व्याख्या र अन्त्यकालसँग यसको सान्दर्भिकता

Jeff Pippenger

2024-03-21

इजकिएलले दुई राष्ट्रहरू एक हुने प्रक्रियाको वर्णन गरिसकेपछि, त्यस राष्ट्रमाथि राजा दाऊदले शासन गर्नेछन्, उहाँले तिनीहरूसँग करार बाँध्नुहुनेछ, र उहाँको पवित्रवास तिनीहरूसँग हुनेछ भनी उनी त्यसपछि स्पष्ट गर्छन्।

तिनीहरूले अब उप्रान्त आफ्ना मूर्तिहरूद्वारा, न आफ्ना घृणित वस्तुहरूद्वारा, न आफ्ना कुनै अपराधहरूद्वारा आफूलाई अशुद्ध तुल्याउनेछैनन्; तर म तिनीहरूलाई तिनीहरूका सबै बासस्थानहरूबाट, जहाँ तिनीहरूले पाप गरेका छन्, छुटकारा दिनेछु, र तिनीहरूलाई शुद्ध पार्नेछु; तब तिनीहरू मेरा प्रजा हुनेछन्, र म तिनीहरूका परमेश्वर हुनेछु। अनि मेरा दास दाऊद तिनीहरूमाथि राजा हुनेछन्; र तिनीहरू सबैका निम्ति एउटै गोठालो हुनेछ; तिनीहरू मेरा न्याय-विधानमा हिँड्नेछन्, र मेरा विधिहरू पालन गर्नेछन्, र तिनीहरूलाई आचरणमा ल्याउनेछन्। अनि तिनीहरू त्यस देशमा बसोबास गर्नेछन्, जुन मैले मेरा दास याकूबलाई दिएको थिएँ, जहाँ तिमीहरूका पितृपुरुषहरू बास बसेका थिए; र तिनीहरू त्यहीं बसोबास गर्नेछन्—तिनीहरू, तिनीहरूका सन्तानहरू, र तिनीहरूका सन्तानका सन्तानहरू सदासर्वदा; र मेरा दास दाऊद सदासर्वदा तिनीहरूका प्रधान हुनेछन्। अझ, म तिनीहरूसित शान्तिको करार बाँध्नेछु; त्यो तिनीहरूसित अनन्तकालीन करार हुनेछ; र म तिनीहरूलाई स्थापित गर्नेछु, र तिनीहरूलाई वृद्धि गराउनेछु, र आफ्नो पवित्रस्थान तिनीहरूका बीचमा सदासर्वदा स्थापित गर्नेछु। मेरो वासस्थान पनि तिनीहरूसित हुनेछ; हो, म तिनीहरूका परमेश्वर हुनेछु, र तिनीहरू मेरा प्रजा हुनेछन्। अनि जब मेरो पवित्रस्थान तिनीहरूका बीचमा सदासर्वदा रहनेछ, तब जातिजातिहरूले थाहा पाउनेछन् कि म परमप्रभु इस्राएललाई पवित्र तुल्याउँछु। इजकिएल ३७:२३-२८।

इजकिएल अध्याय सैंतीसले एक लाख चवालीस हजारको छाप लगाइने कार्यको अत्यन्त विस्तृत प्रस्तुति प्रदान गर्दछ। ती दुई लट्टीहरू, जो दैवीत्व र मानवत्वको संयोजन हुँदा एक राष्ट्र बन्नुपर्ने हुन्, र तिनीहरूका माथि एक राजा हुनेछ। त्यो एक राष्ट्र परमेश्वरको अन्तिम दिनहरूको मण्डली हो, जो एक लाख चवालीस हजार हुन्। ती दुई लट्टीहरू इस्राएलका उत्तरी र दक्षिणी राज्यहरूको तितरबितर पारिने दुई अवधिहरू हुन्। ती दुई लट्टीहरू तिनै हुन् जसलाई पावलले “शरीर” भनेर चिनाउँछन्, जब उनले खीष्टलाई त्यस शरीरको “शिर” भनेर पनि चिनाउँछन्। इजकिएलले पावलको “शिर” लाई “राजा दाऊद” भनेर चिनाउँछन्, र “शरीर” लाई “एक राष्ट्र” भनेर।

सन् 1856 मा एडभेन्टादलाई प्रदान गरिएको सन्देशमा, जसलाई 1856 मा हाइरम एड्सनद्वारा “seven times” सम्बन्धी अपूर्ण शृङ्खलाले प्रतिनिधित्व गर्दछ, एड्सनले यशैया अध्याय सातको पैसट्टी वर्षको भविष्यवाणीलाई “seven times” का दुवै अवधिका आरम्भबिन्दुहरूको बाइबलीय सन्दर्भबिन्दुको रूपमा उल्लेख गर्छन्। पैसट्टी वर्षको यो समय-भविष्यवाणीलाई एउटा रहस्यमय प्रसङ्गमा राखिएको छ, जो प्रकाशको पुस्तकका ती अंशहरूसँग मिल्दोजुल्दो छ जहाँ भनिएको छ, “he who hath ears, let him hear.” यदि तिमीहरूसँग देख्न सक्ने आँखाहरू र बुझ्न सक्ने कानहरू छन् भने, त्यस अंशमा अत्यन्तै अद्भुत केही कुरा छ।

किनकि सिरियाको शिर दमास्कस हो, र दमास्कसको शिर रेजीन हो; अनि पैसट्टी वर्षभित्रै एप्रेम टुक्राइनेछ, यसरी कि त्यो कुनै जाति रहनेछैन। अनि एप्रेमको शिर सामरिया हो, र सामरियाको शिर रेमाल्याहको छोरो हो। यदि तिमीहरूले विश्वास गरेनौ भने, निश्चय नै तिमीहरू स्थिर रहनेछैनौ। यशैया ७:८, ९

पैंसठ वर्षको भविष्यवाणी ७४२ ईसापूर्वमा प्रारम्भ भयो, र ती पैंसठ वर्षभित्र, उन्नाइस वर्षपछि अर्थात् ७२३ ईसापूर्वमा, इस्राएलको उत्तरी राज्यलाई अशूरले बन्दी बनाएर दासत्वमा लगियो; अनि जब ती वर्षहरू ६७७ ईसापूर्वमा समाप्त भए, मनशेलाई बाबेलमा बन्दी बनाएर लगियो। ती पैंसठ वर्षहरू दुई राष्ट्रहरूको छरिएर जाने अवस्थाको अन्त्यका

परिपूर्तिहरूमा पनि प्रतिनिधित्व गरिएका थिए, जो इजकिएलको वृत्तान्तमा एक लट्टी हुने थिए। तिनले क्रमशः १७९८, १८४४ र १८६३ लाई चिह्नित गरे। १८६३ मा अस्वीकार गरिएको सन्देशलाई पहिचान गर्ने पदहरूमा एउटा विशेष भविष्यसूचक प्रकाशन छ, जसको आवरणभित्र त्यो भविष्यवाणी प्रस्तुत गरिएको छ।

यो प्रकाश हो कि कुनै राष्ट्रको “शिर” त्यसको राजधानी शहर हो, र राजधानी शहरको “शिर” राजा हो। यसले यस प्रकाशको लागि दुई साक्षी प्रदान गर्दछ, र त्यसपछि यो गूढ वचनद्वारा सम्पूर्ण भविष्यवाणी र प्रकाशलाई निष्कर्षमा पुऱ्याउँछ: “यदि तिमीहरूले विश्वास गर्नेछैनौं भने, निश्चय नै तिमीहरू स्थापित हुनेछैनौं।” यदि तिमीहरूले राजा शिर हो, र शिर राजधानी शहर हो भने विश्वास गर्दैनौं भने, तिमीहरू स्थापित हुनेछैनौं।

उत्तरी र दक्षिणी राज्यका दुई लट्टीहरूलाई जोडेर उत्पन्न गरिएको यहिजकेलको राष्ट्रको एउटा राजा हुने थियो, जो शिर हो, जो त्यस राष्ट्रको राजधानी शहर हो। यहिजकेलको सम्पूर्ण खण्ड तेस्रो हायको इस्लामको सातौँ तुरही बज्ने अवधिमा दिव्यत्व र मानवत्वको एकसाथ जोडिने कार्यलाई प्रतिनिधित्व गर्ने एक लाख चवालीस हजारको छाप लगाइने प्रक्रियाका भविष्यसूचक विशेषताहरूको विषयमा बोलिरहेको छ।

प्रकाशको पुस्तकको दशौँ अध्यायमा उल्लेखित सातौँ तुरही बजाइने दिनहरू त्यतिबेला आरम्भ भए, जब “अबदेखि समय रहनेछैन” भनी तोकिएको थियो, अर्थात् तेस्रो स्वर्गदूत आइपुगेको समय, २२ अक्टोबर, १८४४ मा। त्यस बिन्दुमा यूहन्नाले त्यस मितिको तिक्तता अनुभव गरे, र त्यहीँ र त्यतिखेरै उनलाई मन्दिर नाप्नू भनियो, तर पवित्रस्थान र सेनालाई कुल्चीमिची गरिएका एक हजार दुई सय साठी वर्षको इतिहासलाई छोडिदिनू, किनकि त्यो अवधि अन्यजातिहरूलाई दिइएको थियो।

अनि मैले समुद्रमाथि र पृथ्वीमाथि उभिएको देखेको स्वर्गदूतले आफ्नो हात स्वर्गतिर उठायो, अनि स्वर्ग, र त्यसमा भएका सबै कुरा, पृथ्वी, र त्यसमा भएका सबै कुरा, तथा समुद्र, र त्यसमा भएका सबै कुरा सृष्टि गर्नुहुने, सदासर्वदा जीवित रहनुहुने उहाँको नाउँमा शपथ खायो कि अब उप्रान्त समय रहनेछैन; तर सातौँ स्वर्गदूतको स्वरका दिनहरूमा, जब उसले तुरही फुक्न थाल्नेछ, तब परमेश्वरको रहस्य पूरा हुनेछ, जसरी उहाँले आफ्ना सेवक अगमवक्ताहरूलाई घोषणा गर्नुभएको थियो। अनि मैले स्वर्गबाट सुनेको आवाजले फेरि मसँग बोल्‍यो, र भन्यो, जा, समुद्रमाथि र पृथ्वीमाथि उभिएको स्वर्गदूतको हातमा खुला रहेको त्यो सानो पुस्तक ले।

अनि म स्वर्गदूतकहाँ गएँ, र उसलाई भनेँ, “मलाई त्यो सानो पुस्तक देऊ।” अनि उसले मलाई भन्यो, “यसलाई ले र खाइदे; यसले तेरो पेट तीतो पार्नेछ, तर तेरो मुखमा यो महझैँ मीठो हुनेछ।” अनि मैले स्वर्गदूतको हातबाट त्यो सानो पुस्तक लिएँ, र त्यसलाई खाएँ; अनि मेरो मुखमा त्यो महझैँ मीठो थियो; तर मैले त्यसलाई खाइसकेपछि मेरो पेट तीतो भयो। अनि उसले मलाई भन्यो, “तैले धेरै जातिहरू, राष्ट्रहरू, भाषाहरू, र राजाहरूका सामु फेरि अगमवाणी गर्नुपर्छ।” अनि मलाई लट्टीजस्तो एउटा नर्कट दिइयो; र स्वर्गदूत उभिएर यसो भने, “उठ, र परमेश्वरको मन्दिर, वेदी, र त्यहाँ आराधना गर्नेहरूलाई नाप। तर मन्दिरबाहिरको आँगनलाई छोडिदे, र त्यसलाई ननाप; किनकि त्यो अन्यजातिहरूलाई दिइएको छ; अनि तिनीहरूले पवित्र नगरलाई बयालीस महिनासम्म कुल्चनेछन्।” प्रकाश 10:5-11:2।

२२ अक्टोबर १८४४ मा यूहन्नाले नाप्नुपर्ने मन्दिर त्यही मन्दिर थियो जसमा “त्यसभित्र” आराधकहरू थिए। आँगनचाहिँ छोडिनु पर्ने थियो। जस मन्दिरमा वेदी छ, र जसमा त्यसभित्र आराधकहरू पनि छन्, त्यो स्वर्गीय पवित्रस्थानको पवित्र कक्ष हो। आँगनमा एउटा वेदी थियो, तर त्यो छोडिनु पर्ने थियो; त्यसैले परमेश्वरको पवित्रस्थानमा अर्को एउटै वेदी भनेको धूपको वेदी हो, जुन पवित्र कक्षमा अवस्थित छ। १८४४ मा तेस्रो स्वर्गदूतको आगमनमा, जसले ११ सेप्टेम्बर २००१ मा मोहोर लगाउने समयको आरम्भमा भएको तेस्रो स्वर्गदूतको आगमनको प्रतिरूप प्रस्तुत गर्‍यो, मन्दिरमा केवल दुईवटा कक्षहरू मात्र थिए।

पवित्र स्थान मण्डलीको प्रतीक थियो, जसलाई पावलले देह भनी चिनाउँछन्, र परमपवित्र स्थान त्यस देहको शिरको प्रतीक थियो। पवित्र स्थान मानवताको प्रतीक हो, र परमपवित्र स्थान दिव्यताको प्रतीक हो। वेदी, र वेदीबाट माथि उक्लिएको त्यो धुवाँ, जो उठेर परमपवित्र स्थानभित्र प्रवेश गर्‍यो, यसले मानवता दिव्यतासँग जोडिने बिन्दुलाई

जनाउँछ। मानिसजाति केवल विश्वासद्वारा मात्र परमपवित्र स्थानमा प्रवेश गर्न सक्छ, तर विश्वासयोग्य जनहरूको अनुभव पवित्र स्थानमै अवस्थित हुन्छ।

त्यहाँ उनीहरूले परमेश्वरको वचन खानु पर्नेछ, जसको प्रतीक रूपमा उपस्थित रोटीको मेजमाथिका रोटीहरूले प्रतिनिधित्व गर्छन्। त्यहाँ उनीहरूले मानिसहरूका सामु आफ्नो ज्योति चम्काउनुपर्नेछ, र आफ्ना स्वर्गीय पिताको महिमा गर्नुपर्नेछ, जसको प्रतीक रूपमा सात-शाखे सामदानले प्रतिनिधित्व गर्छ, जसले मण्डलीलाई जनाउँछ भन्ने कुरा हामीलाई बताइएको छ। त्यहाँ उनीहरूले दिव्यतासँग सम्बन्ध जोड्नुपर्नेछ, जब उनीहरूको प्रार्थना ख्रीष्टका गुणहरू सहित ईश्वरीय उपस्थितिको अत्यन्त सामीप्यसम्म उक्लन्छ।

१७९८ देखि १८४४ सम्म, मन्दिरका शिल्पकारले मानवताको एउटा मन्दिर उठाउनुभयो, जसलाई उहाँले आफ्नो दिव्यताको मन्दिरसँग एकीकृत गर्ने अभिप्राय राख्नुभएको थियो, तर मानवताले विद्रोह गर्‍यो। २००१ देखि, उहाँ फेरि एकपटक मानवताको मन्दिर उठाउँदै हुनुहुन्छ, जसलाई एक लाख चवालीस हजारको रूपमा प्रतिनिधित्व गरिएको छ। इज्जकिएलका अनुसार, “राजा दाऊद” राष्ट्रमाथि राज्य गर्नुपर्नेछ, जो मृत, सुक्खा लाओडिसियाली हड्डीहरूको उपत्यकाबाट रूपान्तरित भई, चाँडै आउन लागेको आइतबारको व्यवस्थाको समयमा ध्वजाजस्तै उठाइने पराक्रमी सेनामा परिणत हुन्छ।

दक्षिणी यहूदा राज्य त्यही स्थान थियो जहाँ यरूशलेम राजधानी सहर अवस्थित थियो, र राष्ट्र, राजा तथा राजधानीले “शिर” को प्रतिनिधित्व गर्दछन्। निश्चय नै, यदि तिमीहरूले विश्वास गर्छौं भने, तिमीहरू स्थिर पारिनेछौ। उत्तरी र दक्षिणी राज्यहरूको सम्बन्धमा, यहूदा “शिर” थियो; राजधानी त्यहीँ थियो, र त्यही सहर हो जसमा परमप्रभुले आफ्नो नाम राख्न चुननुभयो। उत्तरी राज्य “शरीर” थियो। सोलोमनको धर्मत्यागका कारण परमप्रभुले सोलोमनको विरुद्धमा विरोधीहरू उठाउनुभयो। ती विरोधीहरूमध्ये एक यारोबाम थियो, जो विभाजित उत्तरी इस्राएल राज्यको पहिलो राजा बन्यो।

नबाटका छोरा, जरदाको एप्राथी, सुलेमानका सेवक यारोबाम—जसकी आमाको नाम जरूआ थियो, जो एक विधवा स्त्री थिई—उसले पनि राजाविरुद्ध आफ्नो हात उठायो। उसले राजाविरुद्ध आफ्नो हात उठाउनुको कारण यो थियो: सुलेमानले मिल्नो निर्माण गरे, र आफ्ना पिता दाऊदको सहरका भग्न भागहरू मर्मत गरे। अनि त्यो मानिस यारोबाम एक पराक्रमी वीर थियो; र सुलेमानले त्यस जवान मानिसलाई परिश्रमी देखेर उसलाई योसेफको घरानाको सबै काममाथि अधिकारी बनाए। त्यस समय, जब यारोबाम यरूशलेमबाट बाहिर निस्कँदै थियो, शीलोनी अगमवक्ता अहियाहले उसलाई बाटोमा भेट्टाए; र उनले आफूलाई एउटा नयाँ वस्त्रले ओढेका थिए; अनि ती दुई मात्र मैदानमा एकत्रै थिए। तब अहियाहले आफूमाथि रहेको त्यो नयाँ वस्त्र समाते, र त्यसलाई बाह्र टुकामा च्याते। अनि उनले यारोबामलाई भने, “तिमीले आफ्ना लागि दस टुक्रा लेऊ; किनकि इस्राएलका परमेश्वर परमप्रभु यसो भन्नुहुन्छ, ‘हेर, म सुलेमानको हातबाट राज्य च्यातेर तिमीलाई दस कुल दिनेछु। (तर मेरा सेवक दाऊदको निम्ति, र यरूशलेमको निम्ति—त्यो सहर, जुन मैले इस्राएलका सबै कुलहरूमध्येबाट चुनेको छु—उसका लागि एउटा कुल रहनेछः)’”

किनकि तिनीहरूले मलाई त्यागेका छन्, र सिदोनीहरूको देवी अशतोरेत, मोआबीहरूको देवता केमोश, र अम्मोनी सन्तानहरूको देवता मिल्कोमलाई पूजा गरेका छन्; र मेरा मार्गहरूमा हिँडेका छैनन्, न त मेरो दृष्टिमा जे ठीक छ त्यही गरेका छन्, न त मेरा विधिहरू र मेरा न्याय-विधानहरू पालन गरेका छन्, जसरी उनका पिता दाऊदले गरेका थिए। तथापि म उनको हातबाट सारा राज्य लिनेछैन; तर मेरा सेवक दाऊदका खातिर, जसलाई मैले चुनँ, किनकि उनले मेरा आज्ञाहरू र मेरा विधिहरू पालन गरे, म उनलाई उनको जीवनभरि प्रधान रहनेछु। तर म राज्य उनका छोराको हातबाट लिनेछु, र त्यो तिमीलाई दिनेछु, अर्थात् दस गोत्र। अनि उनका छोराहरू म एउटा गोत्र दिनेछु, ताकि मेरा सेवक दाऊदको निम्ति यरूशलेममा, त्यो सहरमा जुन मैले आफ्नो नाउँ त्यहाँ राख्नका लागि रोजेको छु, सधैं मेरो सामु एउटा दीप रहिरहोस्। १ राजाहरू ११:२६-३६।

इजकिएलले दुई लट्टीहरूलाई एकसाथ जोडेपछि सृष्टि भएको जातिको राजा “दाऊद” हुने थियो, र दाऊदले यरूशलेमबाट शासन गरे, जो त्यो राजधानी शहर हो जहाँ परमेश्वरले आफ्नो नाम राख्न छनोट गर्नुभएको थियो। उत्तरका दस गोत्रहरू शरीरको प्रतीक थिए, र यरूशलेम शिरको प्रतीक थियो। मनश्शेका पापहरूका कारण ईसापूर्व ६७७ मा यहूदा बन्दी बनाएर बाबेलमा लगियो, यसरी दक्षिणी राज्यको विरुद्धमा “सात पल्ट” को तितरबितर पारिने कार्य आरम्भ भयो। त्यस समय प्रभुले यरूशलेमलाई अस्वीकार गर्नुभयो।

तर पनि परमप्रभु आफ्नो महान् क्रोधको प्रचण्डताबाट फर्कनुभएन; किनकि मनश्शेले उहाँलाई जुन-जुन सबै उत्तेजनाद्वारा क्रोधित तुल्याएको थियो, तिनै कारणले उहाँको क्रोध यहूदामाथि दन्किएको थियो। अनि परमप्रभुले भन्नुभयो, “जसरी मैले इस्राएललाई आफ्नो दृष्टिबाट हटाएँ, त्यसरी नै म यहूदालाई पनि आफ्नो दृष्टिबाट हटाउनेछु; अनि मैले चुनेको यो सहर यरूशलेमलाई, र जसको विषयमा मैले भनेको थिएँ, ‘मेरो नाउँ त्यहाँ रहनेछ,’ त्यस मन्दिरलाई पनि म त्यागिदिनेछु।” २ राजा 23:26, 27.

यरूशलेमको त्यो “घर” मा उहाँले आफ्नो नाम राख्न रोज्नुभएको थियो, र त्यो सहर र त्यो घर त्यागिए; तर जकरियाद्वारा यस्तो प्रतिज्ञा गरियो कि परमप्रभुले फेरि एकपल्ट यरूशलेमलाई चुन्नुहुनेछ।

तब परमप्रभुको दूतले उत्तर दिएर भने, “हे सेनाहरूका परमप्रभु, यरूशलेम र यहूदाका ती नगरहरूमाथि, जसप्रति तपाईं यी सत्तरी वर्षदेखि क्रोधित हुनुभएको छ, तपाईं कहिलेसम्म दया गर्नुहुन्न?” अनि परमप्रभुले मसँग कुरा गर्ने दूतलाई असल वचनहरू र सान्त्वनाका वचनहरूद्वारा उत्तर दिनुभयो। तब मसँग संवाद गर्ने दूतले मलाई भने, “यो घोषणा गर, यसो भन्दै: ‘सेनाहरूका परमप्रभु यसो भन्नुहुन्छ: म यरूशलेम र सियोनका निम्ति महान् ईर्ष्याले ईर्ष्यालु भएको छु। अनि सुखसुविधामा रहेका जातिहरूमाथि म अत्यन्तै क्रोधित छु; किनकि म थोरै मात्र क्रोधित थिएँ, तर तिनीहरूले विपत्तिलाई अझ बढाए।’ त्यसकारण परमप्रभु यसो भन्नुहुन्छ: ‘म करुणासहित यरूशलेममा फर्किएको छु; सेनाहरूका परमप्रभु भन्नुहुन्छ, मेरो भवन त्यसमा निर्माण गरिनेछ, र यरूशलेममाथि नाप्रे डोरी तानिनेछ।’”

फेरि पुकारेर यसो भन, “सेनाहरूका परमप्रभु यसो भन्नुहुन्छ: मेरा शहरहरू समृद्धिद्वारा फेरि फैलिनेछन्; परमप्रभुले फेरि सियोनलाई सान्त्वना दिनुहुनेछ, र फेरि यरूशलेमलाई चुन्नुहुनेछ।” तब मैले आफ्ना आँखा उचालें, र हेरेँ, अनि हेर, चारवटा सिङहरू थिए। अनि मैले मसँग कुरा गर्ने स्वर्गदूतलाई भनेँ, “यी के हुन्?” अनि उनले मलाई उत्तर दिए, “यी तिनै सिङहरू हुन् जसले यहूदा, इस्राएल, र यरूशलेमलाई छरपस्ट पारे।” अनि परमप्रभुले मलाई चार जना शिल्पीहरू देखाउनुभयो। तब मैले भनेँ, “यी के गर्न आएका हुन्?” अनि उनले यसो भने, “यी तिनै सिङहरू हुन् जसले यहूदालाई यसरी छरपस्ट पारे कि कसैले पनि आफ्नो शिर उठाउन सकेन; तर यी तिनीहरूलाई त्रसित पार्न, र अन्यजातिहरूका ती सिङहरू फालिदिन आएका हुन्, जसले यहूदाको देशमाथि आफ्नो सिङ उठाई त्यसलाई छरपस्ट पारे।”

मैले फेरि मेरा आँखा उठाएँ र हेरेँ, र हेर, उसको हातमा नाप्रे डोरी भएको एक मानिस रहेछ। तब मैले भनेँ, “तिमी कहाँ जाँदैछौ?” अनि उसले मलाई भन्यो, “यरूशलेमलाई नाप्रे, त्यसको चौडाइ कति छ र त्यसको लम्बाइ कति छ, त्यो हेर्न।” अनि हेर, मसँग कुरा गर्ने स्वर्गदूत बाहिर निस्कियो, र अर्को स्वर्गदूत उसलाई भेट्न निस्कियो, अनि उसलाई भन्यो, “दौड, यस जवान मानिससँग यसो भन्दै कुरा गर: ‘त्यसभित्र मानिसहरू र गाईवस्तुको भीडका कारण यरूशलेम पर्खालविहीन सहरहरूझैँ बसोबास गरिनेछ; किनकि परमप्रभु भन्नुहुन्छ, म उसको चारैतिर आगोको पर्खाल हुनेछु, र म त्यसको बीचमा महिमा हुनेछु।’” “हो, हो, बाहिर निस्क, र उत्तरको देशबाट भाग, परमप्रभु भन्नुहुन्छ; किनकि परमप्रभु भन्नुहुन्छ, मैले तिमीहरूलाई आकाशका चारैतिरका बतासझैँ छरपस्ट पारेको छु। आफूलाई बचाऊ, हे सियोन, जो बाबेलकी छोरीसँग बस्छेस्। किनकि सेनाहरूका परमप्रभु यसो भन्नुहुन्छ: महिमापछि उहाँले मलाई ती जातिहरूका पठाउनुभएको छ जसले तिमीहरूलाई लुटे; किनकि जसले तिमीहरूलाई छुन्छ, उसले उहाँको आँखाको नानीलाई छुन्छ।”

किनकि, हेर, म तिमीहरूमाथि आफ्नो हात हल्लाउनेछु, र तिमीहरू आफ्ना दासहरूका निम्ति लुटका सामान हुनेछन्; अनि तिमीहरूले जान्नेछौ कि सेनाहरूका परमप्रभुले मलाई पठाउनुभएको छ। हे सियोनकी छोरी, गाऊ र

आनन्द गर; किनकि, हेर, म आउँदैछु, र म तिमी बीचमा वास गर्नेछु, परमप्रभु भन्नुहुन्छ। अनि त्यस दिन धेरै जातिहरू परमप्रभुसँग मिलाइनेछन्, र तिनीहरू मेरा प्रजा हुनेछन्; अनि म तिमी बीचमा वास गर्नेछु, र तिमीले जान्नेछौ कि सेनाहरूका परमप्रभुले मलाई तिमीकहाँ पठाउनुभएको छ। अनि परमप्रभुले पवित्र भूमिमा यहूदालाई आफ्नो अंशको रूपमा अधिकार गर्नुहुनेछ, र फेरि यरूशलेमलाई रोज्नुहुनेछ। हे सबै प्राणीहरू, परमप्रभुको सामुनै मौन बस; किनकि उहाँ आफ्नो पवित्र निवासस्थानबाट उठ्नुभएको छ। जकरिया १:१२-२:१३।

बाबुलमा तिनीहरूको बन्दीवनबाट फर्केपछि प्राचीन इसाएलले यरूशलेम पुनर्निर्माण गर्दा प्रभुले फेरि यरूशलेमलाई चुन्नुहुने प्रतिज्ञाहरू पूरा भए, तर अगमवक्ताहरूले आफूहरू बाँचेका दिनहरूको भन्दा अन्तिम दिनहरूको विषयमा अझ बढी बोल्छन्। प्रभु २२ अक्टोबर, १८४४ मा “आफ्नो पवित्र मन्दिरबाट उठाइनुभयो,” जब उहाँ पवित्र स्थानबाट परमपवित्र स्थानमा उठी सन्नुभयो; त्यस समय “सबै प्राणी” प्रभुको सामु “मौन” रहनुपर्ने थियो, किनकि प्रतिरूपात्मक प्रायश्चित्तको दिन आइपुगेको थियो, हबकूक २:२० सँग सहमतिमा।

तर परमप्रभु आफ्नो पवित्र मन्दिरमा हुनुहुन्छ; समस्त पृथ्वी उहाँको सामु मौन रहोस्। हबकूक २:२०।

त्यस समयमा, प्रकाशको अध्याय एघारमा यूहन्नालाई मन्दिर नाप्र भनियो, जसलाई जकरियाले देखेका थिए जब उनले “फेरि” आफ्ना “आँखा उठाए, र हेरे, अनि हेर, उसको हातमा नाप्रे डोरी भएको एक जना मानिस” देखे। तब जकरियाले भने, “तिमी कहाँ जाँदैछौ?” अनि यूहन्नाले जकरियालाई भने, “यरूशलेम नाप्र, त्यसको चौडाइ कति छ, र त्यसको लम्बाइ कति छ, हेर्न।” सत्तरी वर्षको बन्धुवाइपछि यरूशलेमको पुनर्निर्माणको इतिहास, र १७९८ मा सुरु भई १८४४ मा तेस्रो स्वर्गदूत आइपुगेपछि विद्रोहमा अन्त भएको इतिहास—दुवैले सेप्टेम्बर ११, २००१ मा सुरु भएको कार्यलाई पहिचान गर्छन्।

दक्षिणी राज्य, यरूशलेम सहर, र राजा दाऊद—यी सबै नै त्यो “शिर” हुन् जहाँ परमेश्वरको चरित्र प्रकट हुनुपर्छ। उत्तरी राज्यले “शरीर” को प्रतिनिधित्व गर्दछ, र जब प्रभुले फेरि एक पटक “यरूशलेममाथि कृपा” गर्ने, उसलाई “सान्त्वना” दिने, र फेरि एक पटक उसलाई “छान्ने” निश्चय गर्नुभयो, तब उहाँले एक लाख चवालीस हजारको छाप लगाइने कार्यलाई संकेत गर्दै हुनुहुन्छ, जसमा लाओडिसियाका मरेका सुख्खा हड्डीहरू एकसाथ जोडिनु, र त्यसपछि ती हड्डीहरू एक शक्तिशाली सेनामा पुनर्जीवित हुनु समावेश छ।

त्यो कार्य इजकिएल अध्याय सैंतीसमा चित्रित गरिएको छ, र त्यो उत्तरी तथा दक्षिणी राज्यहरूद्वारा चित्रित गरिएको छ, जसले एक लाख चवालीस हजारका हृदय र मनमा उहाँको व्यवस्था लेख्ने करारको प्रतिज्ञा पूरा गर्ने कार्यको दृष्टान्त प्रदान गर्दछ। ती दुई लट्ठीमध्ये एउटै, र केवल एउटै, शिरका रूपमा पहिचान गरिएको छ; र यदि तिमीहरू विश्वास गर्छौ, यदि तिमीहरूका आँखाले देख्न सक्छन् र तिमीहरूका कानले बुझ्न सक्छन् भने, यसले अर्को लट्ठीलाई शरीरको रूपमा पहिचान गर्दछ।

हामी यो अध्ययनलाई अर्को लेखमा निरन्तरता दिनेछौं।

ख्रीष्ट स्वयम्ले हाल्नुभएको जगमाथि प्रेरितहरूले परमेश्वरको मण्डली निर्माण गरे। धर्मशास्त्रमा मण्डलीको निर्माणलाई स्पष्ट पार्न मन्दिर निर्माणको प्रतीक प्रायः प्रयोग गरिएको छ। जकरियाले ख्रीष्टलाई परमप्रभुको मन्दिर निर्माण गर्ने “हाँगा” भनी जनाउँछन्। उहाँले अन्यजातिहरूलाई पनि यस कार्यमा सहयोग गर्नेहरूका रूपमा उल्लेख गर्छन्: “‘टाढा भएकाहरू आउनेछन् र परमप्रभुको मन्दिरमा निर्माण गर्नेछन्;’” अनि यशैयाले घोषणा गर्छन्, “‘परदेशीहरूका छोराहरूले तिम्रा पर्खालहरू निर्माण गर्नेछन्।’” जकरिया ६:१२, १५; यशैया ६०:१०।

यस मन्दिरको निर्माणबारे लेख्दै पत्रुस यसो भन्छन्, “जसकहाँ आउँदै, जीवित ढुङ्गातर्फ जस्तै, जो साँच्चै मानिसहरूद्वारा अस्वीकृत गरियो, तर परमेश्वरद्वारा चुनिएको र बहुमूल्य छ, तिमीहरू पनि, जीवित ढुङ्गाहरूझैं, एक आत्मिक घर, एक पवित्र याजकीय समुदायका रूपमा निर्माण भइरहेका छौ, ताकि येशू ख्रीष्टद्वारा परमेश्वरलाई ग्रहणयोग्य आत्मिक बलिदानहरू चढाओ।” १ पत्रुस २:४, ५.

“यहूदी र अन्यजाति संसारको खानीमा प्रेरितहरूले परिश्रम गरे, जगमाथि राख्नका लागि ढुङ्गाहरू निकाल्दै। एफिससका विश्वासीहरूलाई लेखिएको आफ्नो पत्रमा पावलले भने, ‘यसकारण अब तिमीहरू न त परदेशी रह्यौ, न विदेशी; तर सन्तहरूसँग सहनागरिक र परमेश्वरका घरानाका सदस्य हौ; र प्रेरितहरू तथा अगमवक्ताहरूको जगमाथि निर्माण गरिएका छौ, जहाँ येशू ख्रीष्ट स्वयम् मुख्य कुनाको ढुङ्गा हुनुहुन्छ; जसमा सम्पूर्ण भवन ठीकसँग जडान भई प्रभुमा एउटा पवित्र मन्दिरमा बढ्दै जान्छ; जसमा तिमीहरू पनि आत्माद्वारा परमेश्वरको वासस्थान हुनलाई एकसाथ निर्माण गरिँदै छौ।’ एफिसी 2:19-22।”

“अनि कोरिन्थीहरूलाई उनले लेखे: ‘मलाई दिइएको परमेश्वरको अनुग्रहअनुसार, एक बुद्धिमान् मुख्य निर्माणकर्मीझैँ मैले जग बसालें, र अर्कोले त्यसमाथि निर्माण गरिरहेको छ। तर प्रत्येक मानिसले त्यस जगमाथि कसरी निर्माण गरिरहेको छ भनी होशियार रहोस्। किनकि राखिएको जगबाहेक, जुन येशू ख्रीष्ट हुनुहुन्छ, अर्को जग कसैले बसाल्न सक्दैन। अब यदि कसैले यस जगमाथि सुन, चाँदी, बहुमूल्य पत्थरहरू, काठ, घाँस, परालद्वारा निर्माण गर्छ भने, प्रत्येक मानिसको काम प्रकट हुनेछ; किनकि त्यो दिनले त्यसलाई देखाइदिनेछ, किनभने त्यो आगोद्वारा प्रकट गरिनेछ; र आगोले प्रत्येक मानिसको काम कस्तो किसिमको हो, सो जाँच गर्नेछ।’ 1 Corinthians 3:10-13।”

“प्रेरितहरूले एक दृढ जगमाथि निर्माण गरे, अर्थात् युगयुगान्तरको शैलमाथि। यही जगमा तिनीहरूले संसारबाट काटेर निकालेका ढुंगाहरू ल्याए। निर्माणकर्ताहरूले कुनै बाधा-विघ्नबिना परिश्रम गरेका थिएनन्। ख्रीष्टका शत्रुहरूको विरोधले तिनीहरूको काम अत्यन्त कठिन बनाइएको थियो। झूटो जगमाथि निर्माण गरिरहेका मानिसहरूको अन्धधार्मिकता, पूर्वाग्रह, र घृणाविरुद्ध तिनीहरूले संघर्ष गर्नुपरेको थियो। मण्डलीका निर्माणकर्ताका रूपमा काम गर्ने धेरै जनालाई नेहेम्याहका दिनमा पर्खाल निर्माण गर्नेहरूजस्तै ठहर्‍याउन सकिन्थ्यो, जसका विषयमा यस्तो लेखिएको छ: ‘पर्खालमा निर्माण गर्नेहरू, र भार बोक्नेहरू, अनि लाद्नेहरू, तिनीहरूमध्ये हरेकले एउटा हातले काम गर्थ्यो, र अर्को हातमा हतियार समात्थ्यो।’ नेहेम्याह ४:१७।”

प्रेरितहरूको काम, ५९५-५९७।